

Nr 730

Av herrar **Johansson** i Dockered och **Björkänge**, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition nr 58, angående övergång till
högertrafik.*

(Lika lydande med motion nr 596 i Första kammaren)

Frågan om övergång till högertrafik har diskuterats i vårt land under mer än tre årtionden. Senast har den prövats av 1954 års kommitté för utredning om högertrafik, som i sitt betänkande föreslog att en trafikomläggning skulle genomföras. Vid den folkomröstning som 1955 ägde rum i frågan uttalade sig emellertid 82,9 procent för bibehållande av vänstertrafik och endast 15,5 procent för övergång till högertrafik.

I propositionen nr 58 föreslås nu, att årets riksdag skall fatta principbeslut om övergång till högertrafik. Trafikomläggningen beräknas bli genomförd under år 1967. Kostnaderna för densamma har angivits till omkring 400 milj. kronor, vilket belopp skall ställas till förfogande genom en särskild trafikomläggningsskatt på bilismen.

Den föreslagna trafikomläggningen motiveras i propositionen med att en enhetlig trafikriktning bör tillämpas i vårt land och de länder, som i stort sett tillhör samma trafikområde, nämligen våra nordiska grannländer och länderna på den västeuropeiska kontinenten. Med den kraftiga ökningen i den internationella trafiken måste man enligt propositionen räkna med att oenhetliga trafikriktningsregler kommer att medföra en ökad olycksfallsfrekvens på vägarna. Då Sverige är det enda landet med vänstertrafik inom det nämnda området, anses det från dessa utgångspunkter nödvändigt, att vårt land övergår till högertrafik.

Det kan givetvis inte bestridas, att oenhetlighet i trafikriktningen föranleder trafikolyckor. Utländska bilister, som är ovana vid vår vänstertrafik, orsakar sålunda trafikolyckor på våra vägar, liksom svenska bilister gör det på utländska vägar på grund av ovana vid där gällande högertrafik. Detta måste emellertid avvägas mot de speciella olycksrisker som en övergång till högertrafik innebär. Det måste hållas för sannolikt att en övergång till högertrafik kommer att medföra en väsentlig ökning av antalet trafikolyckor i den nuvarande generationen.

1954 års utredning förordade visserligen övergång till högertrafik, men utredningen ansåg dock, att förhållandet med olika trafikriktningar i skilda länder inte nödvändigtvis behöver vara en trafiksäkerhetsfråga av större betydelse. De speciella trafikerisker som en omläggning till högertra-

fik medför under ett förhållandevis långt övergångsskede kan bedömas som betydligt allvarigare. Någon egentlig prövning av dessa frågor har inte föregått det nu framlagda förslaget till trafikomläggning. Den år 1960 tillsatta utredningen har endast prövat frågan om kostnaderna för övergång till högertrafik men inte huruvida en trafikomläggning bör äga rum. Det synes därför inte finnas bärande grund för beslut om en trafikomläggning, som blir synnerligen kostsam och som otvivelaktigt kommer att medföra ökad olycksfrekvens i trafiken.

Ett avgörande hinder för övergång till högertrafik måste också anses vara våra vägars nuvarande beskaffenhet. Det är obestriddigt att t.o.m. många av våra viktigaste vägar har en sådan beskaffenhet, att riskerna för trafikolyckor är mycket stora. Det gäller exempelvis kurvor, som hindrar sikten, alltför liten vägbredd, höga backkrön osv. Vid övergång till högertrafik skulle dessa trafikrisker ökas väsentligt. Om en övergång till högertrafik förr eller senare skulle befinnas nödvändig, måste reformen under alla förhållanden föregås av en väsentlig upprustning och förbättring av vägstandarden.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå propositionen nr 58 angående övergång till högertrafik.

Stockholm den 12 mars 1963

Robert Johansson
i Dockered

Karl Björkänge